

„Vrăjitorul și corbul”

Spectacolul Teatrului din Cluj-Napoca se joacă pe un text de Gozzi în ritmul *Commediei dell'arte*. Pentru prospețimea evocării genului, spectacolul a fost premiat de organizatori și a prins de minune la copiii. Uriași albi cărând câte o desagă, muzică greoaie, măști orientale în roșu și negru, iată ce propune Mona Chirilă. Personajul cel rău, un biet balaur ridiculizat, este confecționat pe loc de păpușari. Obiectele fermecate ale eroului, care îl ajută să treacă primejdia, sunt o raritate de cal care suferă din când în când o transmigrație pitagoreică, o raritate de șoim care prinde francolini cu coada.

Mai sunt doi frați de sânge albastru care dau un exemplu frumos de prietenie, din care sala are ce învăța. Prințului i se țese destinul de către două porumbițe care au vise premonitorii. Nimeni de pe scenă nu poate să spună nicio minciună pentru că auditóriul se va prinde. Iar vrăjitorul, când nu umblă cu mințea-sorcovă, strănută și toată sala reacționează într-o unitară urare de multă sănătate!

Nunta ca în povești beneficiază de bucate care mai de care mai alese. Cei din sală vor și ei cașcaval. Foarte ingenioase, porumbițele joacă fermecător o falsă iluzie care are multă putere asupra spectatorilor. Și nu pot să nu citez aici, din programul Festivalului, intenția autoarei însăși: „Nu trebuie să uităm că trăim într-o lume utilitară, într-un univers practic, în care fiecare lucru are o valoare de schimb și în care, odată cu intrarea *marionetei* însoțită de *clown*, se face o breșă pe unde va putea adia o boare de liniște și de viață. Această baie de grațitudine adusă păpușii și actorului mascat din spatele ei, ne obligă să regândim tot ceea ce ni se părea important. Spiritul nostru pus în fața a tot felul de dificultăți poate găsi o ieșire ideală în lumea basmului, în regăsirea *timului pierdut al copilăriei*. Complezența față de Teatrul de marionete deschide omului împărăția locuită de copii. Iată ce și-a propus acest spectacol!” (Mona Chirilă).

Teatrul Puck din Cluj-Napoca – Vrăjitorul și corbul de Carlo Gozzi. Regia: Mona Chirilă. Muzica: Corina Sârbu. Scenografia: Eugenia Tărășescu-Jianu. Cu: Ovidiu Crișan, Dana Boțindean, Călin Mureșan, Doina Dejica, Frunzina Anghel, Angelica Lupeanu, Ramona Atănăsoaie, Rareș Stoica, Laura Corpodean, Adina Ungur.

.....

„Animals” & „Marketplace”

O companie maghiară și o companie spaniolă. Ambele căutând același lucru: să deschidă cutia imaginației copiilor și să îi dea noi forme. Din piese simple de scenografie, din câteva păpuși în formă de „Vasilache” sau de animale, grupul internațional de păpușari au dezvoltat un univers puțin explorat de către companiile de marionete: acela al păpușilor mici, foarte utile mâinii mânăuitoare, foarte aproape de ochiul curios al unui copil. Utilizând mult efectul de lumini și umbre, spectacolele au beneficiat de creații originale.

Animals, spectacolul trupei din Spania, adună povești despre lumea animală în mici fragmente. Ajutate de arta animației, melci, patrupede, păsări, fluturi se prind într-un lanț fantastic de culoare și fantezie. Solicitând la maximum observația și creativitatea

copiilor (care răspund imediat la provocare), *Animals* dezvăluie minții o lume arhaică – aceea a obiectelor mărunte care nu mai primesc din partea noastră (decât în lumea acestor copii) atenția necesară pentru a demonstra cât sunt de frumoase.

Dacă spectacolul cu animale s-a bucurat de măiestria unui foarte bun păpușar (primind și Premiul pentru spectacol miniatural), cel de-al doilea, **Marketplace**, a construit povestea populară a lui Vasilache cu replici maghiare. Momentul de început al celor două păpuși care dansează pe o muzică tradițională un joc pasionant este excelent interpretat. Spațiul efectiv al scenei rămâne un jilț învelit în pânză în care e înfășurat un păpușar pe care îl auzim, adesea îl și vedem. Vasilache este nu o celebră marionetă, ci un adevărat protector al propriei identități – face cu mâinile mișcări de artă japoneză, este un bun mânăitor de instrumente de apărare, e pasional în relația cu Mariorica. Relația lor furtunoasă se încheie uneori brusc cu câte un pui de somn din partea protagonistului istovit. Avem și imaginea unui împielit care face “buba” și se luptă pentru sufletul fetei. Misterios, un al treilea personaj, Marin, țiganul cu pantalonii peticiți, exemplifică lupta dintre bine și rău și apariția necondiționată pe scenă a unui spirit pe care îl putem bănuși că ar putea fi de partea oricui.

Muzica de bălci, un pic medievală, e interpretată pe viu, iar aerul artei de stradă plutește și în spațiul mărunț al studioului Animart al Teatrului Țandărică.

Compania El Retablo (Spania) – Animals după Pablo Vergne Quiroga.

Compania Purgateátrium-Maskarás (Ungaria) – Marketplace/Piața. Cu: Ildikó Kovács.

